

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném v Plzni dne 20.12.2019 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jana Hostaše a přísedících JUDr. Milana Hejny a paní Gabriely Mračkové

takto:

obžalovaný

■■■■ ■■■■

narozený ■■■■ v ■■■■ trvale bytem ■■■■ ■■■■ ■■■■ / ■■■■ toho času ve vazbě ve Věznici Plzeň,

je vinen, že

1. dne 13. 10. 2018 v době kolem 5.10 hod. na chodníku před domem v ■■■■ ■■■■ ■■■■ bezdůvodně zezadu napadl poškozenou ■■■■ ■■■■ ■■■■ nar. ■■■■, kterou odlamovacím nožem řízl do zadní části levého stehna, a z místa utekl, čímž jí způsobil příčnou řeznou ránu o délce 13 cm, která pronikla kůží, podkožím a zasahovala až k vazivovému obalu svalu, což si vyžádalo ošetření rány sešitím, následné dodržování klidového režimu s chůzí o berlích a s odlehčením levé dolní končetiny a pracovní neschopnost poškozené do 31. 10. 2018,

tedy jednak jinému ublížil na zdraví
jednak na místě veřejnosti přístupném se dopustil výtržnosti tím, že napadl jiného

2. dne 13. 10. 2018 po spáchání skutku pod bodem I. v přesně nezjištěných ranních či dopoledních hodinách před řadovými garážemi v ■■■■ poblíž ulice ■■■■ zezadu napadl zde procházejícího poškozeného ■■■■ ■■■■ nar. ■■■■ kterého s úmyslem usmrtil

bodl nožem, tzv. motýlkem s čepelí o délce 9,5 cm zezadu do krku, dále jej ranou pěstí srazil na zem, přičemž poškozený upadl na břicho, následně mu obžalovaný zasadil dalších nejméně 73 bodných, bodnořezných a řezných ran do hlavy, krku, trupu a horních končetin, přičemž z 16 bodných ran vedených do mozkové části hlavy jich celkem 12 proniklo do dutiny lební, poté jej odtáhl ke garážím, kde jej svalil do vybetonovaného odvodňovacího koryta, zakryl odpadky a svou mikinou a z místa utekl, přičemž v důsledku tohoto napadení poškozený zemřel, kdy bezprostřední příčinou jeho smrti bylo bodné poranění v oblasti horní krční míchy, při kterém dochází k těžké hypoventilaci v důsledku obrny bránice,

tedy jiného úmyslně usmrtil a spáchal takový čin zvláště surovým a trýznivým způsobem

3. dne 14. 10. 2018 v přesně nezjištěné době od 16.40 hod. do 17.25 hod. v areálu bývalého zemědělského družstva v obci [REDAKCE] okr. [REDAKCE] poté, co poškodil okno v zadní části objektu a schoval se do vysoké trávy před uniformovanou hlídkou Policie ČR, obvodní oddělení [REDAKCE] ve složení prap. [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE], a prap. [REDAKCE], [REDAKCE] nereagoval na její výzvu: „Policie jménem zákona. Co tady děláte? Kdo jste? Jste tady sám?“, přitom v levé ruce držel golfovou hůl, kterou při pokusu mu ji odebrat začal mávat, proto prap. [REDAKCE] [REDAKCE] použila slzotvorný dočasně zneschopňující prostředek, v tom okamžiku ji obžalovaný golfovou holí udeřil do pravého ramene, čímž jí způsobil zranění přechodného rázu spočívající v několikadenní bolestivosti zasaženého místa bez nutnosti pracovní neschopnosti,

tedy užil násilí v úmyslu působit na výkon pravomoci úřední osoby a spáchal takový čin se zbraní,

čímž spáchal

pod bodem 1)

přechin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přechinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku,

pod bodem 2)

zločin vraždy podle § 140 odst. 1, 3 písm. i) trestního zákoníku,

pod bodem 3)

zločin násilí proti úřední osobě dle § 325 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 140 odst. 3, § 43 odst. 1 a § 54 odst. 1, 2 trestního zákoníku k výjimečnému úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **22 (dvacetidvou) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **se zvýšenou ostrahou**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se mu ukládá **trest propadnutí věci**, a to nože, tzv. motýlku o délce čepelí 9,5 cm.

Podle § 99 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se mu dále ukládá **ústavní ochranné léčení psychiatrické a protitoxikomanické**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit pozůstalé [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] na náhradu nemajetkové újmy v penězích částku **500 000,- Kč**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit pozůstalé ■■■■■ nar. ■■■■■, bytem ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ na náhradě nemajetkové újmy v penězích částku 500 000,- Kč.

Odůvodnění:

1. Na základě dokazování v hlavním líčení dospěl soud ke skutkovým a právním závěrům uvedených ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný se ve svých výpovědích doznal k jednání, pro které na něj byla podána obžaloba a pro které byl i následně uznán vinným. Objasnil, za jakých okolností se dostal do ■■■■■ kde přebýval, jakož i to, co bylo důvodem jeho jednání. Uvedl, že byl pod vlivem drog, léčí se schizofrenií. Byl v ■■■■■ se špatnou partou, požíval alkohol, od někoho z té party dostal cigaretu s marihuanou, následně užil i pervitin. Byl zdrogovaný, nevěděl, co dělá. Uvedl, že pod vlivem drog byl od svého příjezdu do ■■■■■ (tvrdil, že drogy užil ještě předtím v ■■■■■ dokonce ve čtvrtek byl v noci na psychiatrii, pustili jej. Následně v pátek opět užíval drogy, naposledy je užil v pátek kolem 17 až 18 hodiny, nespál, následně byl na dojezdu. K jednání pod bodem 1) výroku rozsudku nejprve uváděl, že si na něj ani nepamatuje, nevěděl, že tu ženu řízl. Následně se však vyjádřil, že ji řízl proto, že se domníval, že mu vzala platební kartu.
3. K jednání pod bodem 2) výroku rozsudku uvedl, že se jej dopustil proto, že nebral prášky na schizofrenii, se kterou se léčí již deset let, ráno slyšel ve své hlavě hlasy, které jej navigovaly, kam má jít. Zavedly jej takto pod most, kde byl poškozený. O něm se domníval, že je to jeho otec, který jej v mládí znásilňoval. Proto jej zezadu napadl nožem, bodl jej do krku a uhořil jej pěstí. Když poškozený upadl na zem, sedl si na něj a opakovaně jej bodal zezadu do hlavy a těla. Následně se domníval, že po něm poškozený vztahuje ruce, tak jej ještě opakovaně bodl do rukou, předtím jej ještě dvakrát bodl do hrudníku. To učinil proto, že mu to řekly hlasy v jeho hlavě. Tělo poškozeného následně ukryl, nůž zahodil a šel pryč.
4. Obžalovaný ve své výpovědi dále popsal, kam po jednání pod bodem 2) výroku rozsudku šel, kde se zdržoval a rovněž i objasnil, jak se dostal na místo, kde následně došlo k jeho zadržení a kde se dopustil jednání popsaného pod bodem 3) výroku rozsudku. Uvedl, že golfovou hůl našel. Chtěl přespat v chatě, proto vnikl do toho areálu, viděl jej tam ale asi majitel, tak před ním utekl a schoval se křoví. K vlastnímu zákroku policie uvedl, že policisté jej objevili právě, když se schovával. Policistka oděná ve služebním stejnokroji jej vyzvala, aby se postavil, výzvy neuposlechl, byl na dojezdu a unavený. Následně policistka vytáhla teleskopický obušek, proto ji udeřil golfovou holí, kterou měl u sebe. Následně byl zadržen za pomoci služebního psa, který jej celého potral.
5. Jednání obžalovaného popsaného v bodu 1) výroku rozsudku bylo vyjma jeho doznání prokázáno i dalšími důkazy. Poškozená ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ uvedla, kdy byla neznámým pachatelem napadena, jakým způsobem a jaké zranění utrpěla, jak byla léčena, omezena v obvyklém způsobu života a že má občas ještě bolesti. Vypověděla, že pachatel byl pravděpodobně Rom, vůbec na ni nemluvil, po útoku utekl přes bránu do pivovaru. Výpověď poškozené je podporována i zajištěnými záznamy z bezpečnostních kamer, kde je zaznamenáno, že dne 13.10.2018 v 5,09 hodin poškozená přechází po přechodu křižovatku a za ní jde muž v tmavém oblečení s batohem, který následně v 5,10 hod. vbíhá do objektu pivovaru.
6. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, který zpracoval znalec MUDr. ■■■■■ bylo zjištěno, že poškozená paní ■■■■■ utrpěla příčně orientovanou řeznou ránu na přechodu zadní a vnitřní plochy dolní třetiny levého stehna, kdy rána pronikla kůží podkožím a zasahovala až k vazivovým obalům (k povázce svalů). Délka rány dosáhla 13 cm. Zranění bylo ošetřeno v místním znecitlivění, rána byla pročištěna a sešita ve vrstvách. Poškozená byla propuštěna do domácího ošetřování a poučena o nutnosti zachovávat klidový režim a pohybovat se za pomoci berlí s odlehčováním poraněné končetiny. Rána se zhojila bez výraznějších

komplikací, dne 18.10.2018 byl odstraněn drén a dne 29.10.2018 byly odstraněny stehy. Pracovní neschopnost poškozené trvala od 15.10. do 31.10.2018. Zranění, které poškozená utrpěla, je ostrého charakteru, řezné rány vznikají tahem a tlakem ostrého předmětu s břitem po povrchu kůže. Vzhledem ke skutečnosti, že rána pronikla podkožím až k vazivové povázce a bylo říznuo přes oděv, podílel se na vzniku poranění nezanedbatelný tlak zraňujícího předmětu. Tím dle znalce mohl být i odlamovací nůž, o jehož užití hovořil obžalovaný. Zranění znalec hodnotí jako zranění lehké a nezávažné, porucha fyzického zdraví přesahovala 7 dní, nepřekročila hranici 6 týdnů. Léčba poškozené nebyla provázena komplikacemi. Vyjma tohoto znaleckého posudku bylo poranění poškozené prokázáno i pořízenou fotodokumentací, jakož i prohlídkou těla poškozené. Skutečnost, že právě obžalovaný je osobou, která poškozenou napadla, je prokazována i tím, že obžalovaným vydané oblečení odpovídá oblečení zaznamenanému na předešle uvedených kamerových záznamech. Jde zejména o kalhoty šedočerné barvy s reflexními pásy.

7. Ve vztahu k jednání pod bodem 2) výroku rozsudku je vina obžalovaného prokazována jednak jeho doznáním a jednak i dalšími důkazy, které pravdivost doznání obžalovaného prokazují. Jedná se zejména protokol o ohledání místa činu, při němž byly zajištěny biologické, trasologické, pachové a věcné stopy, které byly následně podrobeny zkoumání z oboru kriminalistiky. Již na místě samém bylo soudním lékařem konstatováno, že poškozený utrpěl nejméně 20 bodných a bodnořezných ran, což bylo následně upřesněno při pitvě zemřelého poškozeného, o které bude pojednáno níže. Nůž užitý obžalovaným při činu byl nalezen dne 15.10.2018, kterak dokládá protokol o jeho nálezu. Nůž byl samozřejmě k důkazu proveden při hlavním líčení.
8. Znaleckým posudkem z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika bylo prokázáno, že na oblečení vydaném obžalovaným, konkrétně na rukávech mikiny a na nohavicích montérek, a dále v červenohnědých skvrnách na noži se nalézala lidská krev, z níž byla izolována DNA, která byla porovnána s DNA profilem poškozeného [REDACTED] [REDACTED]. Porovnáním těchto DNA profilů byla prokázána shoda mnohonásobně převyšující hranici individuální identifikace právě s DNA profilem poškozeného [REDACTED] [REDACTED]. Na botách obžalovaného byla zjištěna rovněž přítomnost lidské krve, z níž stanovený DNA profil obsahuje většinu znaků DNA profilu poškozeného [REDACTED] [REDACTED].
9. Tělo zemřelého poškozeného [REDACTED] [REDACTED] bylo při pitvě zkoumáno znalci s oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, kterými byli MUDr. [REDACTED] a MUDr. [REDACTED]. Zjištěno bylo celkem 74 bodných, bodnořezných a řezných ran lokalizovaných dominantně v zadní polovině mozkové části hlavy (s mnohočetným poraněním klenby lebeční, místy charakteru průvodu, na zadní straně krku a trupu a na horních končetinách). Znalci při svém výslechu doplnili, že celkem 16 bodných ran bylo zasazeno do týlní oblasti lebky, přičemž 12 z těchto ran proniklo až do dutiny lební. Vzhledem k síle lebky v týlní oblasti, která je silná cca 7 až 8 mm, skutečnost, že celkem 12 ran proniklo do dutiny lební, značí, že útok byl veden velikou silou. Znalci dále v posudku uvedli, že nejméně jedna z bodných ran lokalizovaná v pravé polovině zadní strany krku, s délkou bodného kanálu cca 60-70 mm, pronikla do oblasti pravé poloviny obratlových oblouků 3. až 5. krčního obratle (C3-5), kdy došlo k poranění obratlových oblouků, obratlového těla 4. krčního obratle (C4) a neúplnému přerušení horní krční míchy. Dále bylo znalci zjištěno zakrvácení pod tvrdou plenu a mezi měkkými plenami mozku a dále i otok mozku. Byla rovněž dále zjištěna bodná rána na přední straně levé poloviny hrudníků pronikající do dutiny pohrudniční, levostranný pneumothorax a kolaps levé plíce. Znalci rovněž dále popsali chorobné změny poškozeného [REDACTED] [REDACTED] které se však na smrti poškozeného nijak nepodílely.
10. Shora jmenovaní znalci dále uvedli, že bezprostřední příčinou smrti poškozeného [REDACTED] [REDACTED] bylo bodné poranění v oblasti horní krční míchy, kdy při tomto druhu poranění dochází k těžké hypoventilaci, tj. nedostatečnému dýchání v důsledku obrny bránice. Umírání dle znalců trvalo řádově v desítkách vteřin minimálně, po několik minut.
11. Ze soudně lékařského hlediska znalci uvedli, že je zřejmé, že [REDACTED] [REDACTED] byl fyzicky napaden druhou osobou, útok byl veden bodno-řezným nástrojem, v daném případě nožem. Rány byly

vedeny do oblastí s životně důležitými orgány (mozková část hlavy, krk, hrudník), a to dominantně směrem zezadu. Začátek útoku mohl začít v době, kdy byl poškozený ve vzpřímené poloze, po poranění krční míchy dochází k pádu. Poranění v oblasti levého zápěstí a obou dlaní vykazovala zcela minimální známky životní reakce, z hlediska soudně-lékařského nelze vyloučit manipulaci po smrti nebo v terminální fázi umírání. K pořadí jednotlivých ran se v daném případě nelze prakticky vyjádřit, útok byl veden i v době, kdy poškozený ležel na zemi. Na tomto místě je třeba uvést, že znalci při hlavním líčení uvedli, že vitální reakce v oblasti hlavy a krku byla větší než v oblasti hrudníku, proto lze předpokládat, že smrtící rána byla učiněna v počáteční fázi útoku, všechny rány však byly vedeny v krátkém časovém úseku. S ohledem na déletrvajícím útok, na množství ran s rozdílnou životní reakcí považují znalci útok na poškozeného za surový a zvláště trýznivý. Doplnili při svém výslechu, že za takový útok jej považují i proto, že došlo k celkem 12 průbodům do lebky oběti, rány byly vedeny do oblasti krku, jedná se o velmi bolestivé místo na těle člověka.

12. Jednání popsané pod bodem 3) výroku rozsudku je prokázáno jednak doznáním obžalovaného a jednak i výpovědí poškozené prap. ██████████ a svědka prap. ██████████. Oba jmenovaní svědci popsali, za jakých okolností se dostavili na místo, kde zastihli obžalovaného. Oba policisté byli oblečeni ve služebním stejnokroji a slovně se obžalovanému jako policisté také prokázali. Popsali shodně, že obžalovaný na jejich výzvy nijak nereagoval, ležel na zemi na zádech, v levé ruce držel golfovou hůl, pravou rukou držel na batohu. Policisté jej oba vyzvali k prokázání totožnosti v souladu se zákonem o policii, a ač výzvy byly opakovány a pronášeny dostatečně hlasitě, obžalovaný na ně nikterak nereagoval. Obžalovaný byl i upozorněn, že pokud nebude nadále spolupracovat, může být vůči němu použito i donucovacích prostředků. I přes uvedené obžalovaný nespolečně spolupracoval, začal se kolem sebe rozmachovat holí. Poškozená prap. ██████████ proto proti obžalovanému užíla slzný sprej, kterým obžalovaného zasáhla do obličeje. V tu chvíli se však obžalovaný rychle posadil a golfovou hůl se proti ní ohnal. Svědkyně stačila uhnout hlavou, proto ji obžalovaný zasáhl do oblasti mezi pravým ramenem a krkem. Následně byl obžalovaný zadržen za použití služebního psa. Jeho užití jako donucovacího prostředku je prokázáno příslušným záznamem. Poškozená uvedla, že ji na místě následně prohlédl doktor, jiné lékařské ošetření nevyhledala, v pracovní neschopnosti nebyla, jen pár dnů místo zásahu bolelo, pak to přešlo. Oba jmenovaní policisté rovněž potvrdili, že obžalovaný jim po zadržení sám spontánně řekl, že v ██████████ zabil muže, že má na sobě jeho krev.
13. Obžalovanému po jeho zadržení byla odebrána moč a krev. Znaleckým zkoumáním z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie byla prokázána v moči a krvi přítomnost methyldioxyamfetaminu (MDMA-extáze), jeho metabolit methyldioxyamfetamin (MDA) a v moči navíc stopy metamfetaminu (pervitinu). V krvi obžalovaného byl MDMA stanoven ve stopové koncentraci menší než 0,01 mg/l, dále byl prokázán delta-9-tetrahydrokanabinol o stopové koncentraci cca 2 ng/ml a jeho hlavní metabolit Carboxy-THC o koncentraci cca 70 ng/ml. Dle znalkyně Ing. ██████████ vyslechnuté při hlavním líčení nelze zpětným propočtem zjistit, kdy obžalovaný tyto látky užil, nelze vyloučit, že je užil den či dva před odběrem, extáze se v moči dokonce může prokázat i tři, čtyři dny po požití.
14. K osobě obžalovaného byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie. Psychiatrická část byla zpracována znalkyní MUDr. ██████████ psychologická znalkyní PhDr. ██████████ Ph.D, které byly i následně podrobně vyslechnuty v hlavním líčení, kdy na svých znaleckých závěrech setrvaly a podrobně je vysvětlily.
15. Z psychiatrické části posudku bylo zjištěno, že v inkriminované době, v celém jejím rozsahu byla u obžalovaného přítomna vada osobnosti, jednoduchá, primárně psychopatická, v důsledku užívání drog sekundárně deprivovaná, včetně paranoidního rezidua – dg. reziduální psychotická porucha, dále inferiorní intelekt. V inkriminované době byly schopnosti obžalovaného rozpoznat protiprávnost všech jeho jednání zachované, ovládací schopnosti byly nejvýše podstatně sníženy, zhruba v polovině mezi vymizením a zachováním. Důvodem snížení ovládacích schopností je vada osobnosti obžalovaného, která je jednoduchá, primárně disociálně strukturovaná, v důsledku

užívání drog deprivovaná, inferiorního intelektu. Dle znalkyně MUDr. ■■■■■ nebylo jednání obžalovaného přímo spojeno s forenzně významnou intoxikací, neboť toxikologické vyšetření prokázalo minimální množství drogy. Z dostupných dat lze u obžalovaného dovést závislost na stimulantech a kanabinoidech. Užívání drog u obžalovaného způsobilo deprivaci osobnosti včetně paranoidního rezidua. Schopnost obžalovaného zdržet se užití drog je snížena, je však plně schopen předvídat následky jejich požití na svoji osobnost a své jednání. Obžalovaný v současné době netrpí žádnou duševní poruchou procesuálního charakteru, je přítomna vada osobnosti a inferiorní intelekt. Je schopen účasti na trestním řízení, nelze vyloučit produkci účelových vzorců chování jako obrany před potrestáním, je schopen pochopit účel a smysl případně uloženého trestu. Pobyt obžalovaného na svobodě je z psychiatrického hlediska nebezpečný, neboť při pokračování v užívání drog, což se jeví jako pravděpodobné, hrozí významné zhoršení psychického stavu, proto znalkyně navrhuje uložení psychiatrického a protitoxikomanického ústavního ochranného léčení.

16. Z psychologické části posudku bylo zjištěno, že se u obžalovaného v současné době nevyskytují znaky, které by plně svědčily pro přítomnost psychického onemocnění schizofrenního okruhu. Jsou přítomny fluidní psychotické znaky, které však neodpovídají ve svém souhrnu znakům onemocnění schizofrenního okruhu, neurotická symptomatika. Osobnost je výrazně individualisticky formovaná, simplexní, deprivovaná, s rysy disociálními, impulzivními, emočně nestabilními, nezdrženlivými, problematika užívání návykových látek. Sklony k agravaci, stylizaci, manipulaci s informacemi. Aktuální neverbální intelektové schopnosti se ve svém souhrnu nacházejí v dolním pásmu průměru, na hranici lehké mentální retardace. Aktuální paměťové schopnosti se nacházejí v pásmu podprůměru, v oblasti lehké mentální retardace, odpovídají schopnostem intelektovým. V rámci vyšetření byla přítomná fluidní symptomatika, avšak při zachování základního kontaktu s realitou. Míra rozvolněnosti kontaktu s realitou odpovídá spíše problematice psychotického onemocnění nasedajícího na drogovou problematiku než na onemocnění schizofrenního okruhu. Afektivita není otupělá, vnitřní život není pohaslý, nejsou přítomny výraznější paranoidní znaky. Orientuje se v sociálních situacích. Snížená schopnost přizpůsobení, na nové situace má sklony reagovat úzkostí, fobickou symptomatikou. Aktuálně bez zvýrazněného depresivního ladění, přítomny neurotické rysy. Sociální kontakty je schopen navazovat, avšak povrchově, komunikace s druhými je většinou jednoduše účelová. Jednání rychle přechází z neutrálního do agresivního. Zvýrazněná je prožitkovost, emoce jsou přítomny, emotivita není zchudlá. Sklony k selhávání v zátěži, přítomnost agresivních impulzů, snížená zdrženlivost, volní schopnosti jsou sníženy. Obžalovaný má sklony k emotivnímu, impulzivnímu jednání. Emotivita je impulzivní, egocentrická, hůře ovládaná, prožitkovost zvýšená, emoce méně stabilní. Hodnotový systém obžalovaného se neshoduje s většinou společností, má potřebu rychlého a bezpracného zisku, vyšší city nejsou rozvinuty, volní schopnosti jsou sníženy, není schopen odkládat potěšení, poučit se ze zkušenosti. Je osobností simplexní, nezodpovědnou, nezdrženlivou, egocentricky orientovanou.
17. PhDr. ■■■■■ Ph.D. ve svém posudku dále uvedla, že jednání obžalovaného nebylo syceno chorobnými fenomény, bylo podmíněno reálným diskomfortem a s tím spojenou frustrací, podrážděností, nahromaděním negativní energie s tendencí k jejímu uvolnění. Motivace jednání v sobě nenese patologické prvky, jeho jednání bylo výrazně podpořeno simplexní, asociální, deprivovanou osobnostní strukturou a užíváním návykových látek. Obžalovaný je schopen si uvědomit dosah a význam svého jednání, i sám spontánně v rámci znaleckého vyšetření hodnotí nebezpečnost a závadnost svého chování. Možnost resocializace obžalovaného hodnotí jmenovaná znalkyně velmi nepříznivě. Výrazně totiž převažují faktory, které možnost resocializace zhoršují, či přímo znemožňují. Z psychologického hlediska ji proto považuje za zhoršenou až téměř nemožnou.
18. Již bylo shora uvedeno, že obžalovaný sám uvádí, že trpí schizofrenií, opakovaně byl s touto diagnózou hospitalizován v psychiatrické nemocnici. Ze znaleckého posudku je zřejmé, že znalkyně zprávy o předchozích hospitalizacích měly k dispozici, měly k dispozici i zprávu a ošetření obžalovaného před činy a rovněž i následnou v době, kdy již byl ve vazbě. O jiné zdravotní dokumentaci obžalovaného jim není nic známo a i přes předešlé diagnózy obžalovaného setrvaly

na tom, že obžalovaný ve skutečnosti schizofrenií netrpí a předešle stanovené diagnózy jsou nesprávné. Rovněž uvedly, že podle jejich názoru obžalovaný s touto nesprávnou diagnózou vědomě volně operuje a využívá ji ve svůj prospěch, považují to za učebnicovou simulaci, přičemž podrobně a detailně vysvětlily z jakých důvodů. Souhrnně pak lze konstatovat, že z provedeného znaleckého zkoumání a podrobného výslechu znalkyň nebylo prokázáno, že by obžalovaný byl v době činů nepřičetný.

19. Na tomto místě je třeba uvést, že obhajoba obžalovaného navrhovala, aby byl podroben novému znaleckému zkoumání poté, co mu budou vysazeny léky, které jsou mu v současné době indikovány a které užívá. Důkazní návrh byl zamítnut, neboť podle názoru zdejšího soudu se jedná o důkaz pro rozhodnutí ve věci nadbytečný, přičemž současně bylo přihlédnuto i ke stanoviskům znalkyň, které uvedly, že opětovné vyšetření by ke změně jejich závěrů nevedlo.
20. Krajský soud proto může uzavřít, že na základě veškerého dokazování, které považuje za úplné, vzal za prokázané, že obžalovaný se dopustil jednání popsaneho ve výrokové části rozsudku a je za toto jednání i trestně odpovědný.
21. Jednáním popsáním pod bodem 1) výroku rozsudku obžalovaný naplnil znaky skutkové podstaty přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního, když poškozenou paní ██████████ velice ostrým odlamovacím nožem říz do stehna, způsobil jí 13 cm řeznou ránu, přičemž s ohledem na použitou zbraň, místo na těle poškozené, na které zaútočil a sílu útoku musel nejméně předpokládat, že jí způsobí poranění, které vyvolá omezení obvyklého způsobu života po dobu delší než 7 dní, kdy tato porucha zdraví byla prokázána příslušným znaleckým posudkem znalce MUDr. ██████████ a omezení v obvyklém způsobu života bylo prokázáno výpovědí jmenované poškozené. Obžalovaný se tedy tohoto přečinu dopustil minimálně v úmyslu nepřímém podle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku. Obžalovaný však v tomto bodě naplnil i skutkovou podstatu přečinu výtržnictví dle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, neboť na veřejné komunikaci, tj. místu veřejnosti přístupném napadl jiného. Nutno podotknout, že na možnost užití této právní kvalifikace byl obžalovaný upozorněn již v předvolání k prvnímu hlavnímu líčení, neboť uvedená právní kvalifikace nebyla uvedena ani v usnesení o zahájení trestního stíhání a ani v podané obžalobě. Zbývá doplnit, že přečinu výtržnictví dle § 358 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovaný dopustil v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.
22. Jednání popsané pod bodem 2) výroku rozsudku soud podřadil pod zločin vraždy dle § 140 odst. 1, 3 písm. i) trestního zákoníku, kdy i na možnost užití této právní kvalifikace byl obžalovaný upozorněn v předvolání k prvnímu hlavnímu líčení. Obžalovaný napadl jiného v úmyslu jej usmrtit, čin dokonale a spáchal jej zvláště surovým a trýznivým způsobem. Jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť usmrtit poškozeného chtěl. Zvláště surový a trýznivý způsob provedení činu shledal zdejší soud na tom podkladě, že obžalovaný zaútočil na poškozeného nečekaně, zezadu, zasadil mu nejprve jednu ránu do krku a po jeho pádu na zem poškozeného „zasypal“ celkem dalšími celkem 73 ranami, přičemž poslední rány vedené proti rukám poškozeného byly vedeny již po smrti či v terminální fázi umírání. Útok obžalovaného vedený do lebky a krku poškozeného je vnímán soudem jako bestiální, vedený opakovaně značnou silou, kdy dokonce z celkových 16 ran vedených do týlní oblasti poškozeného jich 12 proniklo až do dutiny lební, přičemž bylo znalci vysvětleno, jakou sílu týlní kosti musel obžalovaný nožem prorazit. Při užití uvedené právní kvalifikace bylo zohledněno i to, že útok byl veden nejen do hlavy, ale rovněž i do krku, podle znalců MUDr. ██████████ a MUDr. ██████████ byly zraňující rány pro poškozeného výrazně bolestivé. V souhrnu s délkou útoku a dobou umírání poškozeného pana ██████████ ██████████ je třeba hodnotit jednání obžalovaného jako jednání pro poškozeného velice trýznivé. Jen pro úplnost se doplňuje, že ke kvalifikované skutkové podstatě dle odst. 3 písm. i) § 140 trestního zákoníku postačuje nedbalost ve smyslu § 16 trestního zákoníku, což je vzhledem k charakteru útoku obžalovaného prokázáno.
23. Jednáním pod bodem 3) výroku rozsudku obžalovaný v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku naplnil skutkovou podstatu zločinu násilí proti úřední osobě dle § 325 odst. 1

písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Obžalovaný chtěl a také zbraní (golfovou holí) užil násilí proti prap. ■■■■■ ■■■■■ která vykonávala pravomoc úřední osoby, a obžalovaný na ni zaútočil v úmyslu působit na její výkon úřední osoby. Je třeba doplnit, že jmenovaná poškozená svoji pravomoc vykonávala zcela v mezích zákona, prokázala nejen svým stejnokrojem, ale rovněž i slovně svoji příslušnost k Policii České republiky a vyzvala obžalovaného k prokázání totožnosti. Právě na tuto výzvu obžalovaný nereagoval a použil golfovou hůl k útoku na poškozenou.

24. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je v současné době v podstatě bezdomovec, neboť jeho otec jej podle jeho slov vyhodil z domova. V minulosti byl celkem třikrát soudně trestán, všechna tato odsouzení jsou však zahlazena, proto k nim nelze přihlížet jako k přitěžující okolnosti, svědčí však o snížené možnosti nápravy obžalovaného. Obžalovaný nebyl v minulosti postižen pro přestupek.
25. Při rozhodování o druhu a výši trestu soud vycházel z ustanovení § 37 a následujících trestního zákoníku. Vzal v úvahu povahu a závažnost spáchaných trestných činů, osobní, rodinné a majetkové poměry obžalovaného, jeho dosavadní způsob života, možnosti jeho nápravy, jakož i jeho jednání po činu. Stejně tak bylo přihlédnuto k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem.
26. Obžalovanému polehčuje jeho doznání, přičemž je třeba vyzdvihnout, že již bezprostředně po zadržení po jednání pod bodem 3) výroku rozsudku se obžalovaný policistům sám spontánně doznal, že se dopustil jednání pod bodem 2) výroku rozsudku, což dozajisté vedlo k rychlejšímu průběhu trestního řízení. Polehčuje mu rovněž skutečnost, že se poškozené prap. ■■■■■ ■■■■■ za své jednání při jejím výslechu při hlavním líčení omluvil. Na druhou stranu mu přitěžuje, že zločinu vraždy se dopustil vůči osobě vysokého věku, spáchal více trestných činů a na více osobách, což jsou přitěžující okolnosti uvedené v § 40 písm. h), m) a n) trestního zákoníku.
27. Obžalovaný byl ohrožen úhrnným trestem odnětí svobody na 15 až 20 let nebo výjimečným trestem odnětí svobody. Výjimečným trestem odnětí svobody je podle § 54 trestního zákoníku jednak trest odnětí svobody nad dvacet let až do třiceti let, jednak trest odnětí svobody na doživotí. Podle § 54 odst. 2 trestního zákoníku lze trest odnětí svobody nad dvacet let až do třiceti let uložit pouze tehdy, jestliže závažnost zvláště závažného zločinu je velmi vysoká nebo možnost nápravy pachatele je obzvláště ztížena. V daném případě shledal splnění obou právě citovaných zákonných podmínek pro uložení trestu odnětí svobody nad 20 let až do třiceti let. Předně je třeba zdůraznit, že zločin vraždy je jedním z nejzávažnějších zvláště závažných zločinů, neexistuje jiný těžší následek, než smrt člověka. Násilná smrt osoby blízké přitom vede k následné sekundární viktimizaci osob příbuzných, blízkých a i přátel. Ostatně z dopisu dcery zemřelého pana ■■■■■ ■■■■■ tato sekundární viktimizace jednoznačně vyplývá. U obžalovaného je splněna rovněž podmínka pro uložení shora uvedeného trestu spočívající v obzvláště ztížené možnosti nápravy. V tomto směru se opětovně poukazuje na závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, kdy v psychologické části znalkyně PhDr. ■■■■■ Ph.D. dospěla k závěru, že možnost resocializace obžalovaného z psychologického hlediska považuje za zhoršenou až téměř nemožnou.
28. Veden těmito úvahami dospěl soud k závěru, že na obžalovaného je nutno působit právě úhrnným výjimečným trestem odnětí svobody ukládaným nad 20 let až do 30 let. S přihlédnutím k závažnosti spáchaných trestných činů, osobě obžalovaného, společenské škodlivosti jeho jednání, jakož i k okolnostem polehčujícím a přitěžujícím, dospěl soud k závěru, že trestem přiměřeným je úhrnný trest odnětí svobody, tj. trest stále ještě uložený při dolní hranici výjimečného trestu. Při výměře trestu soud zohlednil, že bezprostředně po jeho výkonu bude obžalovaný vykonávat ústavní ochranné léčení psychiatrické a protitoxikomanické, které mu současně v souladu s návrhem znalkyně uložil podle § 99 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku. Pro výkon uloženého trestu odnětí svobody byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť mu byl uložen výjimečný trest odnětí svobody. Obžalovanému byl dále podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku uložen trest propadnutí věci,

a to nože, kterého užil k útoku na poškozeného pana [REDAKCE] [REDAKCE] Uvedený nůž je vlastnictvím obžalovaného a je nástrojem trestné činnosti.

29. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody řádně a včas připojily dcery obžalovaného, a to paní [REDAKCE] [REDAKCE] a paní [REDAKCE] [REDAKCE] kdy každá požadovala na náhradě nemajetkové újmy částku 500 000,- Kč. V řízení bylo nepochybně prokázáno, že obžalovaný svým zaviněným protiprávním jednáním zasáhl do nemajetkových práv obou jmenovaných poškozených. Zasáhl do jejich přirozených práv na štěstí, rodinu, do práva na klidný a spokojený život, kdy jim naprosto bezdůvodně usmrtil otce. I když obě poškozené nebyly odkázány na svého otce v rovině potřeby zabezpečení majetkových či bytových potřeb, byly na něj vázány silnou citovou vazbou, o čemž svědčí dopis, který soudu napsala a zaslala paní [REDAKCE] [REDAKCE] Za této situace, kdy obžalovaný nese odpovědnost za způsobení nemalé nemajetkové újmy vyjádřitelné v penězích, dospěl soud k závěru, že poškozenými požadovaný nárok je důvodný nejen co do důvodu, ale i výše. Krajský soud si je vědom, že zemřelý pan [REDAKCE] [REDAKCE] byl senior vyšší věku, v době činu mu bylo 71 let, jeho dcery jsou již věku středního, přesto jimi jeho smrt velice otrásla a zanechala doživotní stopy na jejich psychickém zdraví či rozpoložení. Za této situace se jeví uplatňovaný nárok ve výši 500 000 Kč zcela odpovídající útrapám, které poškozené musely prožívat bezprostředně po činu a evidentně je prožívají i nadále, i když od činu obžalovaného uběhl více než jeden rok. Ze všech právě uvedených důvodů bylo proto rozhodnuto o tom, že obžalovaný je podle § 228 odst. 1 trestního řádu povinen zaplatit poškozeným [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] každé na náhradě nemajetkové újmy vyjádřené v penězích částku 500 000 Kč.
30. K trestnímu řízení se rovněž řádně a včas připojila s nárokem nemajetkové újmy vyjádřené v penězích manželka zemřelého pana [REDAKCE] [REDAKCE] paní [REDAKCE] [REDAKCE] která požadovala na této náhradě částku 500 000 Kč. V řízení bylo zjištěno a prokázáno, že jmenovaná poškozená zemřela dne [REDAKCE] I přes tuto skutečnost její zmocněnec na počátku hlavního líčení na tuto skutečnost nereagoval a návrh na náhradu nemajetkové újmy přednesl. Krajský soud dospěl k závěru, že o tomto návrhu vůbec rozhodovat nemůže, neboť návrh, který jmenovaná poškozená uplatnila je ryze osobnostním nárokem, který zaniká smrtí, nepřechází tedy na dědice. V dané věci nebylo možno rozhodnout, že se ani s nárokem na náhradu škody či nemajetkové újmy k trestnímu řízení nepřipouští podle § 206 odst. 3 trestního řádu, a to právě z důvodu její smrti. Z uvedeného důvodu tedy o tomto nároku vůbec rozhodováno nebylo.
31. Jen pro úplnost se doplňuje, že Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky se řádně a včas s nárokem na náhradu škody nepřipojila. Na čl. 420 až 426 spisu se sice nachází připojení s nárokem na náhradu škody této zdravotní pojišťovny, avšak bez uvedení konkrétní částky, kterou požaduje. Nejedná se proto o připojení řádné, neboť ani dodatečně nebylo konkretizováno, proto ani o tomto nároku nebylo rozhodnuto. Poškozená Česká průmyslová zdravotní pojišťovna se k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody nepřipojila, stejně jako poškozené paní [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] a prap. [REDAKCE] [REDAKCE] Posledně dvě jmenované poškozené se navíc při svém výslechu v hlavním líčení vzdaly procesních práv poškozené.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok

učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 20.12.2019

Mgr. Jan Hostaš, v. r.
předseda senátu